

2. Добош О.М. Професійна діяльність керівників дошкільних навчальних закладів в умовах модернізації освіти / О.М. Добош, Х.В. Проданець // Актуальні проблеми наукового й освітнього простору в умовах поглиблення євроінтеграційних процесів : збірник тез доповідей Міжнародної науково-практичної конференції, 14-15 травня 2015р. – Мукачево : РВВ МДУ, 2015. – С. 116.

3. Методи управління [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://pidruchniki.com/1298010845140/pravo/metodi_derzhavnogo_upravlinnya

УДК 37.018.4(4)(043.2)

РОЗМАН І.І., ПАЙДА Г.В.,
Мукачівський державний університет

ОСНОВНІ ПІДХОДИ ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН ДО ОРГАНІЗАЦІЇ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ

Соціально-культурна, економічна ситуація, яка склалася на даний час у світі, й в Україні зокрема, свідчить, що необхідність змін у суспільстві ставить проблему розвитку людини на перше місце.

Одним зі способів вирішення даного завдання може виступати реалізація концепції неперервної освіти, яка покликана забезпечити гармонійний розвиток кожної особистості, виховати в кожній людині усвідомлену потребу в підвищенні рівня знань. Особистості, що навчається, повинні бути створені певні умови для одержання потрібних їй знань [1].

У статті 18 Закону України «Про освіту» зазначено, що «післядипломна освіта передбачає набуття нових та вдосконалення раніше набутих компетентностей на основі здобутої вищої, професійної (професійно-технічної) або фахової передвищої освіти та практичного досвіду.

Післядипломна освіта включає:

спеціалізацію – профільну спеціалізовану підготовку з метою набуття особою здатності виконувати завдання та обов'язки, що мають особливості в межах спеціальності;

перепідготовку – освіту дорослих, спрямовану на професійне навчання з метою оволодіння іншою (іншими) професією (професіями);

підвищення кваліфікації – набуття особою нових та/або вдосконалення раніше набутих компетентностей у межах професійної діяльності або галузі знань;

стажування – набуття особою практичного досвіду виконання завдань та обов'язків у певній професійній діяльності або галузі знань [2].

Системи післядипломної освіти різні в різних країнах так як залежать від історичних традицій та соціокультурних умов конкретної країни, особливостей навчання й виховання, кваліфікації вчителів.

У Франції чітко визначені всі обов'язки роботодавців щодо неперервної освіти. Система перепідготовки існує з 1971 р. Вчителям пропонується деталізований план післядипломної підготовки. А вже вчителі обирають

прийнятний для себе варіант. Навчання тут добровільне, але створено відповідні норми, які створюють такі умови/, що ігнорування курсів можуть мати негативні наслідки для вчителя. Зміни, які відбуваються в освіті потребують перепідготовки всіх вчителів. Це можуть бути зміни у навчальних програмах, запровадження технологій.

Великобританія тривалий час проводила політику децентралізації. Проте, після Другої світової війни виникла необхідність залучення до викладання некваліфікованих осіб. Ця ситуація змусила прийняти закон про педагогічну перепідготовку. Закон також передбачав встановлення уніфікованих кваліфікаційних вимог. Перепідготовка вчителів і сьогодні не обов'язкова, проте вчителю дозволяється три дні на рік присвятити своєму фаховому розвитку. Перепідготовка фахівців у Великобританії відбувається будь-де: в стінах рідної школи, в університетах і т.д. Такий підхід зумовлює різноманітність форм занять. Дуже ефективним для підвищення кваліфікації вчителів є тьюторство, яке дає можливість молодим вчителям перейняти найкращі напрацювання, досвід досвідчених вчителів.

Самовдосконалення вчителів Австрії було поширене ще в ХІХ ст. Основою цієї системи є педагогічні інститути, які координують свою діяльність з педагогічними академіями. Кожен педагогічний інститут має: чотири факультети, оскільки окремо навчають учителів для загальноосвітніх шкіл двох нижчих рівнів (початкових і основних), загальноосвітніх гімназій а також професійно-технічних гімназій і специфічних закладів (подібних до наших ПТУ), так звані «учні-ремісники» один день на тиждень опановують теорію, а решту часу набувають фаху безпосередньо на робочому місці [3].

Отже, європейська інтеграція створила нові умови для засвоєння нових методик педагогічного стажування. Інтенсифікація нашої освітньої взаємодії з державами, які мають великий досвід, матиме позитивний вплив на розвиток освіти України.

Література

1. Українська педагогіка. Орієнтація на неперервну освіту [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ukped.com/statti/zagalna-pedagogika/2252-orientatsija-na-neperervnu-osvitu.html>
2. «Про освіту». Закон України від 05.09.2017 № 2145-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>
3. Юрчук Л. Загальні підходи європейських країн до організації неперервної педагогічної освіти / Л. Юрчук // Рідна школа. - №1. - 2003. – С. 77.

УДК 373.2.09:001.895(043.2)

РОЗМАН І.І., САМОЙЛЮК С.П.,
Мукачівський державний університет

**ОРГАНІЗАЦІЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В
СИСТЕМІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ**

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>